

φυσηξιά

φυσηξιά κ. **φυσηματιά**, **η**, ουσ. [από το θέμα αορ. του ρ. φυσώ + κατάλ. -ξιά, -ματιά], η εκτόξευση αέρα από το στόμα προς κάποια κατεύθυνση: «έσβησε όλα τα κεράκια της τούρτας του με μια φυσηξιά»

- μια φυσηξιά άνθρωπος ή μιας φυσηξιάς άνθρωπος, άνθρωπος εντελώς αδύνατος, πολύ μικροκαμωμένος και, κατ' επέκταση, άνθρωπος ανάξιος λόγου, ασήμαντος, τιποτένιος: «ντρέπομαι να μαλώσω με μια φυσηξιά άνθρωπο, γιατί θα με κοροϊδεύει ο κόσμος || δεν είναι σωστό να μαλώσω μαζί του, γιατί είναι μιας φυσηξιάς άνθρωπος || μια φυσηξιά άνθρωπος κι έχει το νου του συνέχεια στον καβγά || μιας φυσηξιάς άνθρωπος και θέλει να κάνει παρέα με τους εφοπλιστές». Συνών. μια μπουκιά άνθρωπος ή μιας μπουκιάς άνθρωπος / μια πήχη άνθρωπος ή μιας πήχης άνθρωπος / μια πιθαμή άνθρωπος ή μιας πιθαμής άνθρωπος / μια πορδή άνθρωπος ή μιας πορδής άνθρωπος / μια σταλιά άνθρωπος ή μιας σταλιάς άνθρωπος / μια φτυσιά άνθρωπος ή μιας φτυσιάς άνθρωπος / μια χασιά άνθρωπος ή μιας χασιάς άνθρωπος.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας